

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl soudkyně JUDr. Jitkou Sikorovou ve věci

žalobce: **Bohumír J** [redacted], narozený [redacted]
trvale bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Výborčíkem
sídlem Hut'ská 1383, 272 01 Kladno

proti
žalované: **Marie Č** [redacted], narozená [redacted]
trvale bytem [redacted], [redacted]
zastoupené advokátem Mgr. Markem Ječmenem
sídlem Růžová 1, 110 00 Praha 1

o zaplacení 500 000 Kč s přísl.

takto:

- I. Žaloba, kterou by soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 500 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 500 000 Kč od 25. 2. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku ve výši 71 355,36 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalované.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal po žalované zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím s tím, že dne 3. 12. 2015 uzavřel s žalovanou smlouvu o zápůjčce, na základě které poskytl žalované v hotovosti částku 500 000 Kč. Stejného dne byla uzavřena smlouva o zřízení zástavního práva

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Pavlína Dvořáková

na nemovitých věcech ve vlastnictví žalované, a to na pozemku p.č. st. ■■■, jehož součástí je rodinný dům č.p. ■■■, v obci a katastrálním území Bratronice, vše zapsáno na LV č. ■■■, který je veden Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj. Žalobce vyzval žalovanou k vrácení zápůjčky dopisem ze dne 21. 2. 2017. Žalovaná výzvu dne 23. 2. 2017 obdržela, žalobci finanční prostředky nevrátila. Žalobce tak požaduje i úrok z prodlení v zákonné výši, a to od 25. 2. 2017 do zaplacení.

2. Soud ve věci vydal platební rozkaz, proti kterému žalovaná podala včas odpor. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, uvedla, že finanční částka jí žalobcem nikdy v hotovosti předána nebyla, k předání finančních prostředků žalované žalobce nepředložil žádný důkaz. Dále žalovaná poukazovala na to, že podle § 2393 o.z., pokud platnost zápůjčky nebyla ve smlouvě určena a neurčí-li smlouva, do kdy má být zápůjčka vrácena, je splatnost závislá na vypovězení smlouvy, výpovědní doba je 6 týdnů. Žalobce smlouvu do podání žaloby nevyověděl.
3. Žalobce k důkazu založil zástavní smlouvu ze dne 3. 12. 2015 uzavřenou mezi žalovanou jakožto „zástavcem“ a žalobcem jakožto „zástavním věřitelem“. Zástavní smlouva obsahuje prohlášení zástavce, že je výlučným vlastníkem pozemku p.č. st. ■■■, jehož součástí je rodinný dům č.p. ■■■, v obci a katastrálním území Bratronice, vše zapsáno na LV č. ■■■, který je veden Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj. V článku II. předmětu smlouvy je uvedeno, že zástavní věřitel uzavřel se zástavcem dne 3. 12. 2015 smlouvu o zápůjčce a podle této smlouvy zástavní věřitel zapůjčil zástavci částku 500 000 Kč. Zástavní smlouva byla vložena do katastru nemovitostí. Dále žalobce do spisu založil výpověď smlouvy o zápůjčce ze dne 16. 3. 2018 zaslané žalované, spolu s podacím lístkem.
4. Z provedených listinných důkazů má soud za zjištěný tento skutkový stav: Žalobce a žalovaná dne 3. 12. 2015 uzavřeli zástavní smlouvu, předmětem zástavy byl pozemek a rodinný dům ve vlastnictví žalované. Zástavní smlouva mezi účastníky byla uzavřena k zajištění pohledávky ze smlouvy o zápůjčce. Žalobce byl soudem vyzván podle § 118 odst. 1 a 3 o.s.ř., aby doplnil svá tvrzení, za jakých podmínek byla smlouva o zápůjčce uzavřena, jak a kdy došlo k předání předmětu zápůjčky žalované. Žalobce k výzvě soudu nic nedoplnil, poukázal pouze na obsah rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 6. 2012, sp. zn. 33 Cdo 2547/2011, kde je uvedeno: „Jestliže smlouva o půjčce obsahu prohlášení dlužníka, že převzetí půjčky od věřitele potvrzuje svým podpisem ve smlouvě, odporuje pravidlům logického myšlení uvěřit bez dalšího obraně dlužníka, že předmět půjčky od věřitele nepřevzal, resp. dovozovat, že smlouva o půjčce opatřena ověřenými podpisy účastníků není dostačujícím důkazem pro prokázání opaku. Účastníkům občansko-právních smluvních vztahů by mělo být naopak umožněno spolehnout se na to, že zcela zřejmý obsah jejich ujednání nemůže být vyvrácen na základě jeho pouhého popření ze strany účastníka, který nechce nést důsledky porušení povinnosti ze smluvního vztahu“.
5. Pro úplnost soud dodává, že žalobkyně navrhovala výslech žalobce, ten s k žádnému z nařízených jednání nedostavil, soud z důvodu procesní ekonomiky i s ohledem na břemeno tvrzení ohledně předání předmětu zápůjčky, které nese žalobce, tento návrh zamítl.
6. Podle § 2390 o.z., přenechá-li zapůjčitel vydlužiteli zastupitelnou věc tak, aby ji užil podle libosti a po čase vrátil věc stejného druhu, vznikne smlouva o zápůjčce.
7. Podle § 2393 odst. 1 o.z., neurčí-li smlouva, kdy má být zápůjčka vrácena, je splatnost závislá na vypovězení smlouvy. Není-li o výpovědi ujednáno nic jiného, je výpovědní doba šest týdnů.
8. Smlouva o zápůjčce je smlouvou reálnou, což znamená, že nevzniká pouhou dohodou stran, ale až skutečným odevzdáním předmětu půjčky vydlužiteli (rozhodnutí NS ČR ze dne 14. 5. 2004, sp. zn. 21 Cdo 2217/2013, ze dne 11. 12. 2009, sp. zn. 21 Cdo 4520/2007, ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. 4312/2008). Břemeno tvrzení nese v případě sporu o vrácení zápůjčky zapůjčitel, na kterém je, aby prokázal, že k uzavření smlouvy o zápůjčce došlo, že vydlužiteli předmět zápůjčky odevzdal a že vydlužitel předmět půjčky řádně a včas nevrátil. Ze samotné zástavní smlouvy

nemá soud za prokázané, že mezi žalobcem a žalovanou došlo k předání finančních prostředků ve výši 500 000 Kč. Žalobce na výzvu soudu svá tvrzení ohledně odevzdání finančních prostředků žalované nijak nerozvedl, ani nedoložil důkazy prokazující předání částky 500 000 Kč. Soud dospěl k závěru, že žalobce neunesl své břemeno tvrzení ani břemeno důkazní, žalobce neuvedl ničeho, z čehož by měl soud za prokázané, že předmět zápůjčky byl žalobcem žalované předán, tedy, že mezi nimi platně došlo k uzavření smlouvy o zápůjčce, soud proto žalobu v plném rozsahu zamítl tak jak je uvedeno ve výroku I.

9. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve výroku II. podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že přiznal žalované, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 71 355,36 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a.t.“), z tarifní hodnoty ve výši 500 000 Kč sestávající z částky 10 300 Kč za převzetí a přípravu zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) a.t., z částky 10 300 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) a.t. a z částky 10 300 Kč za účast na jednání soudu podle § 11 odst. 1 písm. g) a.t., dne 2. 2. 2018, 15. 3. 2018, 11. 5. 2018 a 18. 5. 2018 (příčemž za poslední účast při jednání, při které došlo pouze k vyhlášení rozsudku byla částka 10 300 Kč počítána v poloviční výši § 11 odst. 1 písm. f)) včetně sedmi paušálních náhrad výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 a.t., z částky 1 605,36 Kč představující cestovní náhradu podle § 13 a.t. za cestu ze sídla advokáta k soudu a zpět (celkem 270 km) a z částky 700 Kč představující náhradu za promeškaný čas podle § 14 a.t..

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu Praze, prostřednictvím zdejšího soudu.

Kladno 18. května 2018

JUDr. Jitka Sikorová v. r.
soudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 10. 2018 a je vykonatelné ve výroku II. dnem 20. 10. 2018. Připojení doložky provedla Bc. Pavlína Dvořáková dne 8. 9. 2020.